

Ries dagbog

Fra Viveiro til Ria Arosa
Marts og april 2011

Fredag den 18. marts 2011

Vi fik sat sejl på i dag. Vejret var dejligt, meget lidt overskyet så solen kunne trænge sig igennem og lune vores rygstykker.

Turen herved startede allerede for en uge siden. Der er direkte fly fra Heathrow til La Coruña som lander om eftermiddagen. Skal man fra København (via Madrid) lander man her midt om natten. Vi benyttede turen via London til at besøge venner. Både gamle og nye venner. Vi besøgte min gudmors søn som bor i nærheden af Heathrow. Det var utroligt hyggeligt og vi var ude og gå en dejlig tur. Jeg var slet ikke klar over hvor meget jeg havde savnet det åbne land, før jeg stod midt i det. Vi fik også mulighed for at skyde med Allison's (Peters kone) og Williams (husets søn) langbue. Det var sjovt... og lidt svært. Vi var også i Lymington og besøge Bruno og Jan, som vi mødte i Bretagne sidste år. Southerly 110 ejere som vi svingede fint med. De tog os ud i New Forrest, hvor vi også gik en dejlig tur og så de berømte vilde heste.

Under opholdet i London boede vi hos Amy i East End og var med hende ude og spise i en gammel lagerbygning. Vi nåede også at spise middag med Kathe, en af Stens tidligere kolleger, der nu arbejder i Loughborough. Hennes mand og en af hendes sejlvenner var også med.

Ja, det var hektiske fem dage i London, så vi satte tempoet ned da vi kom her til Viveiro. Vi var her sidst på eftermiddagen i forgårs- onsdag. Mændene fra værfet var færdige med at bundsmøre og polere samt skifte anoder, og vi gik så i gang med at gøre klar til at sætte båden i vandet. Vi tjekkede de elektriske systemer og lanterne. Det viste sig så desværre at trykvandspumpen ikke virkede.

I går pillede Sten så trykvandspumpen ud. Da de kom fra værfet for at bundsmøre kølen,

mens den hang i kranen fik Sten en aftale om at de skulle tage pumpen med og kigge på den. Da vi var kommet i vandet, kom tilbage med en anden som blev monteret og nu virker. Den larmer mindre end den gamle... og den virker. Det er li'som en win-win situation (men vi har ikke set regningen endnu).

Vi har ikke tænkt at haste videre. Nu vil vi sikre at alt virker og så nyde vejret. Vi har selvfølgelig været ude og sige goddag til byen og lige repetere, hvor supermarked, bager, slagter og delikatesseforretningerne er. Det har vi så nu på plads. Dejligt!

Troldand og Pelikan ved siden af hinanden i Viveiro. Det var Pelikans besætning, Svend og Lotta der sang fødselsdagssang for Sten

Lørdag den 26. marts 2011

Stadig i Viveiro! Ingen umiddelbare planer om at flytte os. Vinden ser ud til at være gået i vest og sydvest i en overskuelig fremtid, ligesom det ser ud til at blive overskyet i et par dage. I den forløbne tid har vi fået en del småting på plads. Vi fik regningen på trykvandspumpen: €120 Euro minus 20 % og ingen arbejdsløn, altså en behagelig overraskelse. Gummibåd pustet op og påhængsmotoren startede som en drøm. Desværre fik Sten propellen viklet ind i noget snor under prøvesejladsen og da den dertil indrettede split ikke knækkede som den skulle, men noget andet gik i udu, så den skulle på værksted. Ovre på den anden side af gaden ligger der et værksted, som klarede det. De hentede maskinen, og da vi i går fik at vide, at

reservedelen var kommet og monteret, betalte vi (alt i alt €59); så bragte de maskinen ned på båden. Ja servicen er der ikke noget at klage på. Også andre småproblemer er blevet klaret: Gardinerne har været pillet ned og rensset på renseriet med den søde dame. Jeg har fået nye glas i mit gamle brillestel, voila! Nu kan jeg se.

Forleden fik vi så poleret overbygningen, så nu skinner den så fint og smukt. Den fik kun en gang, så den skal have en gang senere på sæsonen; det må blive når Niels og Jimmy er her!

Da vi kom i vandet, kom vi til at ligge ved siden af nogle svenskere. Svend og Lotta i "Pelikan". De kom hertil før os i efteråret og har været her siden. De bor på båden og har kun været hjemme i en kortere periode. Vi blev inviteret til middag i søndags, så vi var ovre og spise dejlig fiskesuppe. Vi har så inviteret dem til middag i morgen, på Stens fødselsdag.

I forgårs var vi på udflugt til Ortiguera. Vi tog toget dertil og gik en dejlig tur langs floden. Vi startede inde ved havnen, hvor vi fandt en, vi kunne spørge om vanddybderne ved indsejlingen der er spærret af en sandbarre. Der er ikke for meget vand og pilot bøgerne er meget forsigtige med deres anbefalinger (men siger at stedet er et besøg værd), så det var rart at snakke med en der kunne berolige os. Fra havnen var der anlagt en havnepromenade, der ender i en sti der fører langs floden ud. Det er interessant at se, hvor meget Spanien har investeret i infrastruktur og rekreative faciliteter, mens der var opgangstider. I Danmark lod vi skolerne forfalde og fik skattelettelser i stedet. Sidst der blev investeret i store rekreative anlæg i Danmark, var orrige gang der var opgangstider (i 1970'erne) og man planlagde og anlagde bl.a. Køge Bugt Strandpark.

Jeg skal love for at EU har gjort noget for arbejdskraftens bevægelighed. Oppe på kajen

står en polsk indregistreret varevogn, et polsk firma der udfører bådreparationer og vedligehold, det er da imponerende. To unge mennesker er så ved at gøre en båd i stand her i havnen. Sten har ikke været i snak med dem endnu, men lur mig om han ikke er kommet det inden dagen er gået.

Fredag den 1. april 2011

Så kom vi fra Viveiro! Det var godt nok tåget, da vi vågnede, men den lettede op ad formiddagen, og vi skulle først af sted ved 11-tiden for at være fremme ved Ria Santa Martha de Ortiguera: to timer før højvande. Det var godt nok lidt vemodigt at tage fra Viveiro, som vi har lært rigtig godt at kende. Nu havde vi været helt klar i et par dage og kun ventet på at vejret blev bedre, så det var også en dejlig fornemmelse at sejle ud, da tågen var lettet og nyde udsejlingen af den smukke ria (fjord) som Viveiro ligger i. Solen skinnede fra en skyfri himmel, men det blev koldt da vi kom ud af fjorden. Vind var der ikke meget af, så det gik for maskine. Vi var fremme ved indsejlingen til Ortiguera tre timer før højvande, men vi sejlede ind alligevel. Det var godt nok med udkig i stævnen og langsom fart, så langsomt det kunne blive med tre knob tidevand med os. Det gik fint, og vi havde på intet tidspunkt mindre end to meter vand under os og det var ellers et sted der advares meget om i pilot bogen.

Lystfiskere ved Ortiguera

Turen ind af fjorden var rigtig pæn: bare natur, og den inderste del af fjorden er absolut også et besøg værd. Vi ligger nu som de eneste ved en betonmole, hvor der er masser af vand. Det er godt nok svært at komme i land når det er lavvande, så det skal vi finde en løsning på i morgen.

Det er helt stille nu, ved otte tiden fik vi en byge, men ellers har det været dejligt vejr. Da vi kom ind i fjorden, i læ blev det rigtig varmt og da vi gik vores eftermiddagstur i land, var det iført bare ben! Oppe fra byen har lyder der toner fra en sækkepipe, - ellers er her helt stille... dejligt.

Stens fødselsdag

Jeg er blevet gjort opmærksom på, at jeg ikke har skrevet om Stens fødselsdag. Det er en fejl, som jeg straks vil rette op på: Vi havde jo været inviteret til middag hos Svend og Lotta, så vi ville jo gerne lave mad til dem en aften. Da det viste sig, at vejret ikke var til at sejle i inden den 27. marts, så inviterede vi dem til fødselsdagsmiddag. Det medførte så, at der klokken 11 om formiddagen stod to svenskere på broen og sang svensk fødselsdagssang, iført en flaske vin iklædt et dansk flag, to balloner i de svenske farver og et kort med billede fra deres hjemby: Karlskrona. Så ”fickade” vi (svensk for at drikke kaffe m. eller u. blødt brød), og vi bød på noget af vores urtesnaps, så vi fik ordentlig gang i dagen. Midt på dagen spiste vi så raciones på vores stamcafé: Fragatta, hvor Sten så de mange der på facebook og mail, ønskede ham tillykke, det løb nok op i de 30 stykker. Og så oven i det hele så ringede Esteban fra Eibar og sang spansk fødselsdagssang. Vi lavede tapas til forret, jeg tror det blev til 6-7 stykker af de sædvanlige og stegt, røget svinefilet med stegte kartofler og aioli til. Selvfølgelig flan til dessert. Vi var ikke sultne bag efter! Og således beskrevet tilbage til:

Søndag den 3. april 2011

Stadig i Santa Martha de Ortiguera. Da vi var her på udflugt fra Viveiro havde vi set noget

der lignede en svømmehal. Det var en svømmehal! Så det udnyttede vi og fik os en god svømmetur i går. Det var lige noget vores kroppe havde brug for. Desværre er der lukket i dag søndag. Vi sejler videre i eftermiddag, men kun ud til indsejlingen af floden. Det er højvande her om eftermiddagen, og skal vi videre til Cideiro har vi ikke lyst til at sejle så sent. Derfor skal vi bare ud over tærsklen, så det bliver en to timers tur ud til Cariño, hvor planen så er at sejle videre derfra i morgen. Det så ud som en rigtig god plan i morges, da det var flot klart vejr. Men nu regner det, så måske skal vi have olietøj på... øv, men nu må vi se, der er et par timer endnu.

Morgentåge over Ortiguera set fra Camariñas

Mandag den 4. april 2011

Det blev som nævnt en kort tur uden olietøj, men med blå mænd ud til Cariño. Det var ikke lige til at finde en plads i havnen. Flydebroen var for små både, og de pladser, vi måske kunne have brugt, var optaget af vinterliggere, som havde fortøjet over flere pladser, så der var fortøjninger på tværs af pladsen. Til sidst lagde vi os ved fiskernes kaj. Det var ikke behageligt. Der var en del gyng-gang. Det var svært at finde nogen, der vidste noget om noget, men Sten fik langt om længe fat i en som vidste noget. Det vigtigste var, at vi ikke kunne blive liggende. Han pegede på en bøjede ude i bassinet som var ledig. Der lagde vi os ud. Det var lykken! Stille, behageligt og ingen bekymringer om tidevandet.

Det var et 20 mils hug, vi skulle i dag. Da vi kom frem til ankerpladsen i Cedeiro, var der en masse bøjer, som Sten gerne ville have fat i, men det var ikke oplagt hvilken vi skulle låne. Jeg sagde så, at når vi nu slæber så meget ankergrej med, så er det jo dumt ikke at bruge det. Vi fandt et sted og kastede anker. Det var ikke et helt optimalt sted, så det skulle lige flyttes 30 meter. Vi sejlede frem til ankeret og begyndte at trække det ind; da der var fem meter kæde tilbage meddelte ankerspilsmotoren, at nu var det ikke sjovt mere: termosikringen gik på grund af overbelastningen. Ankeret sad fast, og sandsynligvis i en kæde! Øv, øv og tre gange øv! Uhh hvor løber der mange tanker gennem hovedet på en: er her en dykker? Skal vi droppe ankeret..åh åh! Nå, der lå en hollandsk båd på ankerpladsen. Sten fattede jollen for at sejle over og spørge ham til råds, måske kendte han nogle dykkere eller hvad ved man? Hollænderen sejlede alene og hed Ronald, hans kæreste var rejst hjem for at tjene til føden, så han skulle selv sejle alene hjem nu. Han kom over og mente, at det måtte vi kunne klare selv. Først fandt vi en tynd line med en ring, som vi prøvede at fire ned over ankerstokken fra hans gummibåd. Så kunne vi jo have tippet ankeret og så vride det fri af kæden. Duede ikke. Så halede vi ankeret så højt op, at vi (med svømmebriller) kunne se kæden det havde fat i. Troidand lå ret skævt på det tidspunkt. Vi så kæden, den var ret kraftig, og fik en fortøjning ned under den (ca 5 meters dybde). Nu burde det jo være enkelt men da vi så skulle til at fire af i ankeret og vippe det af kæden, ville det ikke slippe??!!?. Det tog os et stykke tid at finde ud af, hvad der var galt. Den tynde snor vi havde brugt i første forsøg, sad stadig om ankeret og sad stadig fast i Ronalds gummibåd på den anden side af skibet. Vi løsnede den snor og vupti: nu kunne vi tippe ankeret af kæden. Uden hjælp af dykkere og med ankeret i behold.

Godt nok havde Ronald måtte i vandet for at sætte fortøjningen under kæden. Han lånte Stens kortærmede neopren badedragt. Og da

han skulle have den på, så ville jeg være solidarisk, så jeg tog også min på. Jeg husker egentlig ikke om det var min plan at hoppe i, men skæbnen afgjorde sagen for mig, for da Troidand lå lidt skævt og jeg blev lidt ivrig, så røg jeg i vandet. Så nu har jeg prøvet min kortærmede neoprenbadedragt. Og jo den varmer nok lidt, men 11 grader varmt vand er altså koldt.

På trods af vandgang, så var vi meget glade for at vi havde løst problemet. Og da vi lagde ankeret ud igen, så satte vi indhalerline i! det tror jeg vi skal vænne os til her på de ankerpladser, hvor der ligger så mange fiskerbåde. Når vi nu slæber så meget ankergrej med, så er det jo dumt ikke at bruge det alt sammen.

Ronald fik et varmt brusebad, en spansk konjak og blev inviteret til middag. Det endte med at blive en rigtig god dag og en hyggelig aften.

Den lille café i Cedeiro hvor vi i efteråret fik percebes

Tirsdag den 5. april 2011

De havde lovet lette vinde fra øst. Det var meget lette. Vi forsøgte os for sejl, men det blev ikke til noget for vinden forsvandt, så maskinen måtte i gang igen. En uproblematisk tur, som startede med blå mænd, med sluttede med bare arme i La Conuña efter 32 NM.

Onsdag den 6.april 2011

Jeg synes det er dejligt, at når man kigger ud om morgenen, så ser man palmer! Her til morgen, var det varmt allerede fra morgenstunden, så man føler næsten det er sommer. Vi har planer om at blive her et par dage, så vi gjorde vores indkøb her til morgen på markedet, hvor vi blandt meget andet fik årets første nye kartofler. Og så er der ellers dømt afslapning.

Lørdag den 9. april 2011

Plaza Mayor i La Coruña

Jeg var egentlig ikke særlig begejstret for La Coruña, efter vi havde været her i efteråret. Vi kiggede på byen, da vi havde kørt Buller og Kirsten til lufthavnen. Vi var i bil, den skulle parkeres, det var regnvejr, nej der var ikke noget der imponerede mig. Men i solskin og om foråret ser byen helt anderledes ud! Der er et dejligt marked, hvor vi har handlet næsten hver dag, og hvor vi lufter vores spanske. Der er også en strandpromenade, hvor jeg har været ude at løbe et par gange (to!), en by med smalle gader og dejlige caféer og en dejlig plads med restauranter, Vi har fået gået nogle lange ture i det dejlige vejr, så ja! Lige da vi kom hertil måtte jeg igen til at lave mad! Vi spurgte havnefogeden, hvor vi skulle gå hen, og et af de steder han foreslog, valgte vi. Det var rigtig godt. Sten fik farserede muslinger og jeg en lækker, lækker tortilla til forret. Til hovedret fik vi grydestegt oksekød, som var så mørt at det kunne tygges med øjenvipperne.

Lige nu er Sten i gang med sit styrketræningsprogram: tømme kistebænken, så han kan komme til reservedieseltankene. De er blevet tømt ned i hovedtanken, så vi kan få nyt diesel på dem. Der skal cirkulation i reservetankene – si'r han! Jeg fik spulet dæk og fyldt vandtanken i morges, så vi er klar til at sejle videre.

Og ja, det er rigtigt, hvad man siger: Ved nogle vindretninger er der uro i havnen, og man ligger og hugger i fortøjningerne. Det bliver rigtig festligt når lodsåden sejler ud for fuld skrue. I går eftermiddags, var det ret slemt, men i dag er her fredeligt. Vi ligger ved siden af en englænder, George. Han sejler alene i en LM 17! og i jakke! Han er ret sky, men Sten har fået kontakt med ham, rigtig venlig fyr, men ikke særlig udadvendt. Det er vores indtryk at hele hans navigationsudstyr består af oversejlingskort og en håndholdt GPS.

Tirsdag den 12. april 2011

Vi kom af sted fra La Coruña i søndags, der var vinden gået i nord-nordvest, men der var desværre ikke nok af den hele tiden, så vi måtte have maskinen til hjælp. Der var 50 mil til Camariñas som var vores destination.

Havnen i Camariñas er præget af fiskeri og der ligger fiskefælder overalt. Det er denne her type der i lange rækker ligger dybt nede under de mange fiskebøjer.

Vi tog af sted kvart over otte og var fremme halv fem. Vi havde læst, at der her skulle være en sejlklub. Vi havde lovet hinanden, at

hvis der var noget ved sejlkлубben, så skulle vi derop og have en kaffe og en konjak. Der var noget ved stedet, meget rart og søde mennesker. Jeg synes, det er lidt svært her, for når man beder om en konjak, så hælder de op... og bliver ved, så jeg føler foranlediget til at sige stop. Selv om jeg gør det, synes jeg at konjakken bliver rigelig stor. De lokale sad og drak noget gult af små glas. Jeg kom til at spørge hvad det var,- og så skulle vi smage! Efter en lang dag til søs med gode dønninger, en konjak og en smagsprøve af det lokale brændevin, blev jeg træt. Jeg havde lovet at lave mad, så jeg nåede lige at spørge, hvornår køkkenet åbnede for aftensmaden, inden jeg faldt om. De åbnede klokken halv ni om aftenen, så der var tid til at falde om kuld, men var så klar til vores aftensmad ved nittiden. Menuen var Zarzuela de Merluza, altså en fiskegryde med kulmule, to slags muslinger og blæksprutte. Det var lækkert (selv om Sten fik lov at få alle muslingerne og blæksprutten); noget af det bedste vi har fået i denne sæson. Hertil smagte vi så på ejerens anbefaling to forskellige slags lokal hvidvin: en Albariño og en Ribeiro

Zarzuela de Merluza,

Jeg bliver nok nødt til at lave mad der igen. Da vi kom til kaffen, mente værten, at vi skulle smage alle de fire aquadientes (snapse), der er karakteristiske for området! De er nok lige for søde for vores smag, temmelig likøragtige- spændende at prøve. Vi sov godt den nat!

Smagsprøver på de lokale aguadient'er

I går mandag gik vi så en lang tur syd på langs kysten og ud til fyret på Cabo Vilan. Og tilbage indover land. Det var en fin tur på 12 km og flot, råt landskab, så vi var ret tilfredse med os selv. Endnu engang må jeg sige at jeg er imponeret over investeringerne i rekreative faciliteter: stierne var markeret. Det var dog ikke lige til at få kort og informationsmateriale over området. Det er uden for sæsonen, og vi er i udkantsspanien og det er langt væk.

Onsdag den 13. april 2011

Også i dag skulle vi se på naturen. De søde restauratører i sejlkлубben, der næsten havde adopteret os, havde fremskaffet diverse brochurer med vejledninger om ture i omegnen (og en kystguide på galicisk!).

Vi besluttede os til at cykle ind i bunden af ríaen, hvorfra der var en passende 8 km rundtur der angiveligt skulle være 'facil' (let). Fin tur, men det mest interessante var nok på tilbagevejen, hvor vi ved lavvande så hvordan de lokale samlede berberechos (hjertermuslinger). Det undrede os nu noget at de når de kom tilbage på land fik fangsten indvejet ved en meget officielt udseende 'Junta de Galicia' bil. Ved hjemkomsten fik vi forklaringen: indsamling af muslinger er kontrolleret og må kun foretages hvis man har erhvervet en licens (og disses antal er begrænsede). Har man så en licens er den daglige mængde der

må samles begrænset til 5 kg. Selvfølgelig snydes der og derfor foretages der jævnligt kontrol. Om aftenen Paella i klubhuset.... Jeg laver nu mad ganske ofte, Sten har ikke noget at klage over.

Søndag den 17. april 2011

Torsdag den 14. april sejlede vi fra Camarinas til Portosin i fin vind fra nord øst. Det blæste 8 til 11 m/s så det gik dejlig stærkt. Vi skulle godt nok spidse op da vi kom ind i fjorden, men det gik lige og vi startede først motoren lige uden for havnen, fedt. Der var tre gæstende både ud over os: finner, hollændere og tyskere.

Landbrug i udkantsspanien

Det var planen at cykle til Noia en lidt større by der i vores pilot beskrives som 'interessant'. Cykelturen blev nu ikke til noget da min cykel stadig volder problemer. I Camariñas, havde vi været ude og cykle og mit fordæk punkterede med et brag. Sten lagde en dæk-lap, da mit fordæk er meget tyndt i kanten. Da vi tog cyklerne frem i går, sås det tydeligt at dækket ikke havde det så godt, så det blev til en bustur til Noya. Hollænderne (Hanneke og Sietse, s/y Flying Cloud fra Groningen) som vi lå ved siden af havde den samme plan. På vejen hjem fulgtes vi så i bussen med dem. Finnerne og tyskerne havde været i Santiago de Compostella, så de var også med i bussen. Sidst på eftermiddagen delte vi en flaske vin med hollænderne og finnerne (Rita og Pekka, s/y Iris fra Kotka).

Finnerne var på vej hjem efter en jordomsejling der havde varet fire år (det var anden gang de var rundt). Hollænderne havde været i Marokko sidste sommer, så dem skulle vi lige malke for oplysninger.

I dag flyttede vi os så seks sømil fra Portosin til Muros. I Muros havn er der kun fiskerbåde, og der er mange. Det ser ikke ud til at man er velkommen, så vi skulle ligge udenfor havnen. Der var nogle ledige bøjer, men jeg syns de så noget sølle ud, så vi lagde os for anker. Vi har jo så meget grej! Vi forberedte os grundigt, fandt det rette sted, ud røg ankeret, med indhålerlinie, bøjle med blylod i indhålerlinen. Vi roede i land, fik en øl på promenaden, dejlig sol, tilbage på båden, læse, Sten gjorde klar til at lave mad, vi så der var kommet en båd mere, der havde lagt sig for anker, en belgier, og så: Hvor er vores bøjle? En ankerbøjle med vores indhålerline kan da ikke bare blive væk! Vi fandt den inde under skibet, den sad fast ved skruen. Nu har jeg været i vandet igen! Den er ret god sådan en kortærmet svømmedragt når vandet kun 14 grader. Nå, jeg fik bøjlen lirket fri af skruen, men den ville ikke væk fra skibet, nok fordi vi lå lige oven på ankeret, og der var ingen vind til at skubbe os bagud. Bøjlen ville ikke fri af båden, den blev ved at ligge under båden. Til sidst opgav vi så at have bøjle i indhålerlinen, og brugte den gammeldags metode og bandt den fast til ankerkæden. Og så lavede Sten mad!

Mandag den 18. april 2011

Efter at have studeret vejrmeldingerne, blev vi enige om at her skulle vi blive liggende en dag mere. Ikke meget vind men dejlig sol. Formiddagen brugte vi til at gå over og se på et tidevandsværk, der ligger lidt inde i bugten, vi fandt ikke rigtig ud af fysikken og anvendelsen af det; og selv om det skulle

Påskeoptog i Muros, det eneste vi nåede at opleve i den påske der druknede i regn

have været åbent, så var det lukket. Vi fik handlet på tilbagevejen, og tog tilbage til båden. Sten mente at tiden var inde til at han fik afprøvet sin kortærmede dykkerdragt. Han iførte sig hele udstyret: svømmefødder, maske og snorkel, og tog en tur rundt om båden. Han måtte indrømme at selv om badedragten er god, så er det ikke rigtig badevejr endnu. Så fik vi frokost. Mens vi sad og læste fik vi igen (det er tredje gang her i Spanien) besøg af tolderne, vældig afslappet, de bliver så imponerede over at vi taler spansk og vi slubrer alle deres komplimenter i os. Ja, det blev meget redebyggeri og boglæsning i dag. Ret bekvemt.

På denne café i Muros måtte vi ha' os en kop kaffe - og et billede!

Tirsdag den 19. april 2011

Vi skulle syd på, og selv om vinden stod i syd, var der nok til at det kunne blive

ordentlig sejlad, med et ben meget længere end det andet. Sten underholdt mig med, at han ikke så på regnvejrudsigter, for det var egentlig ikke relevant for sejladsen.

Der var noget, der bankede på vores fribord ved ottetiden, så vi vågnede: en lille gul plastikbøje, på størrelse med en tennisbold, hvor i alverden var den kommet fra? Den havde vi ikke set de foregående dage. Skulle jeg nu i badetøj igen? Jeg slap! Vi havde slet ikke fat i den. Da vi kiggede ud, var der støvregn. Det var kun let regn, så vi blev enige om, at det nok ikke blev til mere og tog blå mænd på. Det blev til mere! Efter en time tog vi olietøj på, efter tre timer, skiftede jeg de våde cowboybukser ud med tørre fliesbukser og tog tørre sokker på. Og efter syv timer og tre kvarter var vi i havn, begge med gennemblødt olietøj og vådt tøj i øvrigt. Ja, så skibet blev dekoreret med tøj der skulle tørres, og vi tog os en brandy. Så blev vi næsten mennesker igen. Vi ligger i Santa Eugenia de Rivera og bliver her nok i påskedagene, nu skal vi se, om der er nogle religiøse optog i anledning af påsken. Jeg lavede mad i aften i sejlklubbens restaurant: Empenadas til forret, så baccalau med kartofler og løg i gryde og til slut tiramisu. Vi fik også kaffe, og da vi havde betalt fik vi en af deres urte-snapse-likører. Hyggeligt sted. Sten vil fremover se på regnvejrudsigter inden vi sejler.

Onsdag den 20. april 2011

Heldigvis har vi stadig ikke travlt, vi er nu i Ria Arosa, hvor vi skal tilbringe de næste par uger og hvor også Villagarcia ligger. Når vi skal hjem til Stens mors 90 års fødselsdag, har vi tænkt at tage en bus fra Villagarcia til Santiago de Compostela for at flyve derfra. Vi gik op for at se på byen og fik os en kop kaffe på havnepromenaden. Byen er ret stor og har et kæmpesupermarked, så vi fik handlet til påskedagene. Vi fandt også ud af at der er optog her i påsken, så det skal vi opleve. Der er også påskemesser, men jeg er ikke sikker på at Sten er moden til at gå til messe. Vi

nåede lige tilbage til båden inden det begyndte at regne. Det blev ikke til så meget, ikke heldagsregn i dag. Det meste af vores tøj er ved at være tørt nu.

Søndag den 24. april 2011

Torsdag gik vi en tur her i Santa Eugenia de Rivera. Her er en kæmpe fiskerihavn, med i hvert tilfælde 15 trawlere og en masse andre fiskefartøjer. Der er en plads på størrelse med en fodboldbane, hvor de gør deres net klar. Vi blev rigtig bange, da vi så de net: de er knyttet af virkelig kraftig stramt flettet nylonnor, som er blevet godt strakt med tiden, så det næsten er som stålwire. Jeg får ondt i maven ved at tænke på at få sådan et i skruen.

De farlige fiskegarn

Santa Eugenia de Rivera er egentlig en ret fin by, med alt hvad man har brug for. Et treetages marked med fisk og grøntsager i stueetagen, med kød på første sal. I kælderetagen er bønderne, der kommer ind fra omegnen med produkter, de vil sælge. Vi har set før, at der ved de faste markeder her i Galicien dels er stader som er faste, og hvor de samme er der hver dag. Derudover er der et område hvor de lokale producenter kan sælge og hjemmelavede produkter. Det er hos dem, man kan få hjemmelavet aguadiente! Men man skal spørge efter det. Området for de lokale producenter var som sagt i kælderen på markedet. Og her spurgte vi så efter aguadiente de ourjo (altså: brændevin af druer) hos en dame der solgte lidt grøntsager.

Og jo, det havde hun, hun havde også hjemmelavet rødvin. Det var vi nu ikke så friske på, men vi købte en flaske Aguadiente (10 Euro). Hun forklarede os, at det altså var aguadiente, og ikke som plakaten på flasken angav: Rom. Vi smagte på den, da vi kom tilbage til båden. Den smagte som en end og rigtig god grappa. Jeg er bange for at der ikke er noget tilbage når Leila kommer. Om eftermiddagen kom der en svensk båd ind: Randivaag med Sven-Gösta og Lisa om bord. Vi var selvfølgelig hurtigt i kontakt med dem. De havde set os både i La Coruña, hvor de havde overvintret om bord på båden, samt da vi lå for anker uden for Muros. Vi ”fickade” hos os, men det blev til, at Sten serverede nogle improviserede tapas og vi aftalte at gå op og spise i byen inden påskeoptøget i aften klokken 10. Vi var ovre og se deres båd inden vi gik op i byen. Den er flot, meget flot. En Over-Seas 40, som de selv har apteret. Både udvendig og indvendig er der lakeret teak, og det står med en overflade som glas: flot, men hvilket arbejde (også at vedligeholde). Vi fik spist oppe i byen, men der var ikke optog i aften, men i morgen. Lidt slukørede gik vi tilbage til bådene.

Det regnede, da vi vågnede fredag, og det var heldagsregn! Det væltede ned. Vi så i fjernsynet, at det meste af Spanien er ved at regne væk, og at mange af de påskeoptogene er aflyste, så vi var ikke for optimistiske for det lokale optog om aften. Vi kom op til kirken om aftenen, hvor regnen var ved at stilne af, men det dryppede stadig ind i mellem. Og ja: optøget var aflyst, men de opstillinger der skulle have været båret gennem byen, var opstillet inde i kirken. De var flotte, og jeg kan godt forstå at de ikke skulle ud i regnen. Vi mødte Lisa og Send-Gösta oppe ved kirken og vi blev inviteret til svensk påskebord lørdag aften.

Lørdagen startede også med regn, men det klarede heldigvis op i løbet af dagen. Vi har fået en del SMS'er hjemmefra med beskrivelser om, hvor dejlig påsken er

derhjemme med sol, og vi glæder os selvfølgelig på deres vegne. Da det om eftermiddagen havde lysnet så meget at vi kunne se blå himmel, så gik vi en tur langs byens havnepromenade. Det var en dejlig tur og for enden af promenaden lå der alle tiders café eller nærmere restaurant, der lå med en vidunderlig udsigt over fjorden. Vi fik os en Cola inden vi gik tilbage.

Svensk påskefrokost starter med at man maler et æg, så spiser man æg, kartofler, sild, gravad laks (hjemmelavet). Derefter kommer det lune, frikadeller og Jahnsons fristelser. Nej, vi blev ikke snydt. Der var også knækbrød til, og det viste sig, at det var provianteret i La Coruña! I den lokale Ikea, de har åbenbart også svenske specialiteter, og det var også der sildene stammede fra. Vi fik øl til og vi havde medbragt nogle af de hjemmekrydrede snapse. Vi sov godt i nat.

Lisa (Rie) & Svend-Gösta, påskefrokost på Randivåg

I dag sejlede Lisa og Svend-Gösta, de havde snakket om det, og vinden stod lige ind i havnen, så vi lå lidt uroligt. Sten satte et par fortøjninger i med gummiblen, og det hjalp, men Randivaag sejlede som sagt. De ville ned i næste fjord. Vi vil blive lidt længere ind i denne fjord og med vinden lige i mod, så bliver det ikke lige nu at vi flytter. Der er koncert i kirken i aften, orgel og violin, vi overvejer at gå op og høre det, nu må vi se.

Mandag den 25. april 2011

Der stod ikke orgel- og violinkoncert i en kirke øverst på vores ønskeseddel i går, så vi kom ikke til koncert. Vi lå meget uroligt i Santa Eugenia de Rivera og vi var ved at have fået nok af det huggeri. Pladserne var korte og havnen ligger meget udsat for nordlige vinde, og det blæste 8-10 m/s. Vi ville til Caramiñal, kun 7 sm mod nord! Vi bed i det sure æble og gjorde noget vi ellers slet ikke gider: gå op mod vinden for motor. Det er altså noget møg og kan ikke anbefales, det var korte, sure øresundssøer, og så blæste det selvfølgelig lidt op så vi indimellem havde 12 og 14 m/s. Det var heldigvis en kort tur, og da vi skulle falde af ind mod havnen og vinden løjede til 8 m/s så var verden et rart sted igen. Her i Caramiñal er pladserne dejlig lange og den ligger bedre beskyttet fra nordenvinden. Det blæser stadig, men meteorologerne har lovet at vinden vil løje af. Solen er kommet frem, og det nyder vi. Vi gik op i byen og fandt et sted, hvor vi fik nogle raciones og så nød vi at ligge roligt i fortøjningerne.

Tirsdag 26.april 2011

Tykk saltkorper dækkede båden efter turen i går. Sten startede dagen med at spule båden, så overbygninger er klar til at blive poleret, når vi har fundet motivationen. Vi gik på by udforskning. Der skulle findes et vaskeri, en skomager og en svømmehal. Vaskeriet blev fundet og der blev afleveret fire kilo. Elastikken havde givet op i Stens læderlandgangssandaler og vi fandt en skomager. De er færdige i morgen. Efter nogen søgen fandt vi også svømmehallen, så nu ved vi hvad vi skal lave i morgen formiddag. På vej ud af broen til Troldand, så vi at der var kommet et engelsk skib ind: Nutmeg (Muskat). Vi havde knapt spurgt dem hvor de kom fra, før vi var inviteret om bord og havde et glas rødvin i hånden og var godt i gang med at udveksle erfaringer med Mike og Martha.

Onsdag den 27. april 2011

Det blev en travl dag: først vores svømmetur. Der var marked i byen i dag, og det var stort og rigtig godt, vi fik suppleret vores forsyninger med aguadiante hos en af de lokale damer. Vi fik også hentet Stens sandaler, var på café med fin internetforbindelse. Efter frokost hev i gummibåden op på broen og designede og lavede mønster til en presenning til den (solen er meget hård ved grejet når det er fremme hele tiden). Mens vi gjorde det kom Mike og Martha og vi inviterede dem på øl kl. 17:00. Det har været en varm dag, så vi spiste sent og var godt trætte da vi gik i seng.

Vi fik suppleret vores forsyninger med aguadiante

Torsdag den 28. april 2011

Jeg ønsker mig en e-bogslæser, og Sten insisterer på at sådan et legetøj skal kunne mere end vise e-bøger og har sat sig for at finde ud af, hvor man får mest for pengene. Han brugte formiddagen til at undersøge mulighederne og skrive og spørge Mads om han har mulighed for at tage en med fra Houston, når han kommer til Danmark til Gunni's fødselsdag. Da han havde gjort det gik vi op og hentede vasketøj og handlede. Vi købte sæsonens første lokale Pimentos de Padron, dem vi har spist indtil nu har været importeret fra Marokko mens disse rent faktisk er dyrkede i 'Padron' bare få kilometer herfra. Om alt går vel polerer vi overbygningen her til aften når solen står lidt lavere

på himlen og så planlægger vi at flytte os i morgen.

Fredag den 29. april 2011

Da klokken blev syv i går aftes, var der ingen kære mor, jeg blev udkommanderet: Der skulle poleres overbygning, og det blev der – kun afbrudt af et kort intermezzo: Undervejs under arbejdet brugte jeg søgelænderet til at støtte mig op af, når jeg fik ubalance, et sted er søgelænderet afbrudt af en havelåge og den var åben, så da jeg fik ubalance og støttede mig op af en åben havelåge så... ups... plask!! Men vandet er over 15 grader nu så det var ikke så slemt.

Når vi tager os sammen, tager det en lille time at polere overbygningen - altså uden utilsigtede badeture - og så bliver det også flot.

Her til morgen tog vi os god tid, så vi kom først fra Caramiñal ved ellevetiden, men vi havde også syv sømil foran os ingen vind i mod os, så det tog os to en halv time at komme her til Rianxo og vi måtte have motoren til hjælp. Endnu en gang en kæmpe fiskerihavn, med et hjørne til lystsejlere. De fiskere der er her, arbejder alle ved de af blåmusling farme der er her. Den inderste del af fjorden er fyldt med flåder, hvorfra der hænger tovværk, hvor blåmuslingerne sidder og hvorfra fiskerne høster dem. Og her kommer så en redaktionel kommentar: Muslinger er levende og derfor dyrker man dem ikke, man opdrætter dem. Omvendt høster man dem vel? Eller gør man det er jo ikke korn eller kartofler. Men der er jo ikke tale om fiskeri, og skraber dem gør man vel heller ikke, de vokser på lange liner. Og man slagter dem jo ikke for de skal jo netop være levende når de sælges. Debatten er åbnet!

Vi spiste en let frokost, da vi var kommet ind og Sten gik i gang med at finde sig tilrette på Internettet og fik bestilt min e-book-læser (tablet) hos Mads i Houston. Jeg fortsatte på mit stjerne-trøje-projekt som virkelig er et

projekt, der tager sin tid. Nå, med det går da fremad. Der er ikke en ende på det lige foreløbig, men det forventes færdigt inden årets udgang.

Efter en 'morfar' sidst på eftermiddagen, gik vi en tur på i byen. Lige bag det store torv, med store legepladser, ligger byens svømmehal. Vi undersøgte mulighederne for at svømme, og der er åbent i morgen kl. 9, og i morgen er det gratis! Den pige vi spurgte til råds, var så hjælpsom og viste os rundt, så vi er bare helt klar til i morgen.

Sten og jeg talte endnu en gang om hvor pæne de offentlige pladser holdes, hvor mange legepladser, sports(- og svømme)haller der findes i alle byer og til overflod de stier og anlæg der er anlagt og afmærket i naturområder. Det kan godt være at den spanske økonomi ikke er så god, men nogle af investeringerne er da gået til noget, der kommer rigtig mange mennesker til gode.

Blåmuslingeopdræt i Rio Arosa

Morgendagens plan er klar: svømning og indkøb. Vi er begyndt at overveje at være fornuftige med indkøb, så der ikke ligger for meget i skibet når vi tager hjem til Stens mors fødselsdag næste fredag.

Søndag den 1. maj 2011

Den første maj er traditionelt en festdag her i området, jeg tror at man udover at fejre at det er arbejdets festdag også fejrer en helgen, for

det lokale Santa Guadeloupes kapel var pyntet op med en masse hvide blomster og kirkegården var en eksplosion af blomster og farver. Selv bilerne var blomstersmykket, men de blomster var gule. Der sad også gule blomster ved dørhåndtagene på folks huse.

Og så igen nogle betragtninger over det offentliges indsats: blomster er der selvfølgelig mange steder, der er parker og pladser, som alle bliver passet pænt, og lige nu er der megen aktivitet for at få det plantet inden sommeren. Men ikke kun blomster pryder byrummet: der er meget kunst i gadebilledet. Det være sig gamle skulpturer eller nye skulpturer, det kan være rumkunst af forskellige slags. Det er ikke kun i byen: da vi kom her til Villadarcia, var det første vi så, da vi sejlede ind mod byen, en meget stor blå skulptur alleryderst på en havnemole. Det er meget anderledes end jeg er vant til, men det giver de forskellige gader, pladser, byrum og havnefronter noget karakter og liv.

Tirsdag den 3. maj 2011

I går sejlede vi fra Rianxo her til Villacarcia. Her er en marina, hvorom vi havde hørt, at man roligt kan lade båden ligge, mens man er væk. Det var en tut på seks sømil, og vinden var cirka fire m/s fra øst, så vi sejlede for genuaen alene. Det blev til en tur på to timer. Klokket et, var vi ankommet og havde talt med havnekontoret om vores planer. Der er også nogle praktiske ting, de skal hjælpe os med. Vi har pr. e-mail ansøgt om tilladelse til at sejle til Islas Atlanticos, men vi har ikke hørt fra dem. På havnekontoret har de nu overtaget sagen: de har fået de relevante papirer og vil nu faxe til dem, så nu håber vi det er klaret når vi kommer tilbage. Da vi så kom tilbage i morges havde ringet til dem, og de sagde at papirerne var sendt til Danmark?

En anden ting vi skal have ordnet er kølesystemet på vores motor. Den køler ikke godt nok, og det er en historie, der kan blive lige så lang som Odysséen, og den skriver jeg ikke her. Det korte af det lange er, at det er en

kendt fejl som man (Northshore eller Yanmar) har undladt at orientere os om. Det skal vi have ordnet nu, så Sten spurgte i den lokale sejlsportsforretning (der i øvrigt er den bedst udstyrede vi har set siden vi forlod Frankrig) om der var en Yanmar forhandler her eller i Vigo. Han fik straks en liste, tre forhandlere her, en i Vigo og der blev peget på, hvor den nærmeste er. Dem har vi nu talt med, så nu venter vi så på at få at vide om det kan ordnes mens vi er hjemme. Det vil jo være dejligt.

Villagarcia er en ret stor by, og der er meget at se på. Vi har vi fået udleveret noget materiale om byens og områdets historie, og det har vi kigget lidt på. Der stod dog ikke noget om de vikinger der kom hertil omkring år ni hundrede, men mange af de lokale kender til historien, men vi har ikke fundet ud af den nærmere sammenhæng helt præcist, men der arbejdes på sagen. Det er i øvrigt også heromkring (Rianxo) Skt. Peters kiste blev bragt i land, efter en lang tur til søs. Hans knogler blev så væk et par år, men 'fundet' igen og bragt til Santiago de Compostela, hvor de blev begravet og nu som tidligere beskrevet er et kæmpe valfartssted (religiøst og kommercielt). Mandagens eneste indkøb var brød til vores aftensmad, men det viste sig ikke helt let at finde en bager der var åben. Efter flere lukkede forretninger fandt vi omsider en, hvor en venlig seddel i døren kom med forklaringen: der var lukket fordi man fejrede "Nuestra Señora de Montserrat, patron de los pasteleros" (konditornes skytshelgen). Take-that Allan.

I Villagarcia er der hele ugentlige markeder og det er der en historisk baggrund for, nemlig en særlig tilladelse de fik engang tilbage i 1600- tallet. Der var marked i dag, og det var stort, rigtig stort. Det er bestemt det største marked, vi har været på her i Nordspanien. Vi købte lidt empenada og kage til vores frokost.

I modsætning til blåmuslingerne der opdrættes (dyrkes?) skræbes hjertemuslinger (berberechos) fra små både med primitivt grej

Ellers er dagen gået med oprydning, aflevering af vasketøj og forberedelse til installering af den ny navtex vi har bestilt samt den ny WiFi antenne, der trods alt har forbedret vores muligheder for internetforbindelse. Ellers skal vi ud at se mere på byen og en tur i svømmehallen; jo, der er også en svømmehal her.

Vi vil nu samle de ting sammen vi skal have med hjem på fredag, og finde ud af hvad vi skal have med herved igen. Det er ikke et stort projekt, så det overkommer vi nok. Jeg håber der er ordentligt vejr i Danmark. Det er det jo sikkert, for det er jo Stens mors fødselsdag.